

Niedziela XXXIII (A) Okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mt 25,14-30): Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał.

Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana.

Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: "Panie, przekazałem mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem". Rzekł mu pan: "Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!"

Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówił: "Panie, przekazałem mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem". Rzekł mu pan: "Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!"

Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: "Panie, wiedziałem, że jest człowiek twardy: chcesz być tam, gdzie nie posiądem, i zbieram tam, gdzie nie rozsypa. Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swój własny!" Odrzekł mu pan jego: "Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcesz być tam, gdzie nie posiądem, i zbieram tam, gdzie nie rozsypa. Powinieneś więc być oddać moje pieniądze

bankierom, a ja po powrocie by?bym z zyskiem odebra? swój w?asno??. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesi?? talentów. Ka?demu bowiem, kto ma, b?dzie dodane, tak ?e nadmiar mie? b?dzie. Temu za?, kto nie ma, zabior? nawet to, co ma. A s?ug? nieu?ytecznego wyrzu?cie na zewn?trz - w ciemno?ci! Tam b?dzie p?acz i zgrzytanie z?bów".

«Ka?demu bowiem, kto ma, b?dzie dodane, tak ?e nadmiar mie? b?dzie»

P. Antoni POU OSB Monje de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Jezus opowiada nam kolejn? przypowie?? o s?dzie. Zbli?a si? Adwent, a zatem i koniec roku liturgicznego jest blisko.

Bóg daj?c nam ?ycie, da? nam równie? pewne mo?liwo?ci —ma?e lub wi?ksze—rozwoju osobistego, etycznego i religijnego. Bez wzgl?du na to, czy kto? ma du?o czy ma?o, wa?ne jest to, by umia? wykorzysta? to co otrzyma?. Cz?owiek z naszej przypowie?ci, który ukrywa swój talent w obawie przed swym panem, nie umie podj?? ryzyka: «Ten za?, który otrzyma? jeden, poszed? i rozkopawszy ziemi?, ukry? pieni?dze swego pana» (Mt 25,18). Za sedno przypowie?ci mo?emy traktowa?, to ?e powinni?my mie? koncepcj? Boga, który popycha nas do przekraczania samych siebie, który zach?ca nas do ?ycia w wolno?ci Królestwa Bo?ego.

S?owo “talent” z tej przypowie?ci nie jest niczym wi?cej ni? wag? oznaczaj?c? 30 kg srebra, a zrobi?o tak? furor?, ?e jest nawet stosowane w mowie potocznej dla opisanienia zalet osoby. Przypowie?? nie wyklucza, ?e talenty dane przez Boga nie tylko s? naszymi mo?liwo?ciami, ale tak?e naszymi ograniczeniami. Czym jeste?my i co posiadamy, to nasz materia?, z którego Bóg chce stworzy? now? rzeczywisto??.

Zwrot «Ka?demu bowiem, kto ma, b?dzie dodane, tak ?e nadmiar mie? b?dzie. Temu za?, kto nie ma, zabior? nawet to, co ma» (Mt 25,29), naturalnie nie jest maksym? zach?caj?c? do konsumpcji. Co wi?cej, nale?y je rozwa?a? w kontek?cie mi?o?ci i ofiarnoci. Rzeczywi?cie, je?li odpowiemy na dary Boga z ufno?ci w jego pomoc, do?wiadczymy, ?e to On dodaje zysk: «Opowie?ci o tylu zwyk?ych ludziach, prawych, których wiara uczyni?a dobrymi, udowadnia, ?e wiara ma bardzo pozytywne efekty (...). I odwrotnie: musimy stwierdzi?, ?e spo?ecze?stwo wraz z odparowaniem wiary, stwardnia?o...» (Benedykt XVI).

